

JO, L'ARTISTA

REPTE #14
XAVIER BOU

Amb el suport de

Organitza

Has pensat mai en la possibilitat de ser artista? Però què cal fer per ser-ho? Nosaltres creiem que n'hi ha prou en eixamplar les possibilitats de la *imaginació*.

A través de la imaginació podem *pensar* altres maneres de veure allò que ens envolta, i *explicar* les nostres idees ja sigui a través de la paraula (poesia, narrativa...), del treball amb diversos materials (pintura, dibuix, ceràmica, teixit...), o fins i tot, a través del propi cos (dansa, performance, música...) .

JO, L'ARTISTA us proposa un seguit de reptes creatius a resoldre, de forma individual o en família, utilitzant llapis de colors i fang, però també macarrons, farina, lleties, la pròpia veu o el moviment del cos. Tot s'hi val!

Us anirem enviant consignes clares i senzilles. Us demanem resoldre-les fent ús de la imaginació amb allò que tingueu al vostre abast. Us convidem a veure com les van resoldre artistes contemporanis.

Us atreviu? Comencem!

XAVIER BOU

Xavier Bou (Barcelona, 1979) és un fotògraf català que va estudiar Geologia a la Universitat de Barcelona i es va llicenciar en fotografia a la Grisart Escola Internacional de Fotografia. Durant uns anys es va dedicar a la fotografia publicitària i a la docència, actualment està centrat en els seus projectes personals.

L'admiració del fotògraf per la natura, especialment pels ocells, va sorgir durant la seva infància gràcies a unes llargues passejades amb el seu avi pel Delta del Llobregat. Des de llavors, l'interès del fotògraf pels ocells ha continuat creixent, convertint-se finalment en el focus del seu projecte Ornitografies, que va iniciar l'any 2012, i que se centra a visualitzar la trajectòria en l'aire del vol de diferents tipus d'aus, captant en una sola imatge les formes i trajectòria que generen en volar, fent visible l'invisible.

El seu treball és l'equilibri entre art i ciència, un projecte de descoberta naturalista i, alhora, un exercici de poesia visual.

Imatge (sense autoria) extreta de: kantfestival.dk/personnel/xavi-bou/

REpte #14

En **Xavier Bou** captura en les seves **fotografies** les formes i les trajectòries del vol dels ocells, us animeu a dibuixar i capturar trajectòries a l'aire?

- Necessiteu una càmera fotogràfica o un mòbil.
- Una cinta de colors de 2 metres o metre i mig, i un pal llarg idealment d'uns 40 cm aproximadament, lliga la cinta al pal.
- Necessites un model que faci filigranes amb la cinta a l'aire.
- Fixeu-vos que per a fer aquestes **fotografies** el **punt de vista** del fotògraf o fotògrafa idealment haurà de ser **contrapicat**; Això significa que el o la fotògrafa farà **fotografies** de baix a dalt, per tal de capturar el dibuix i trajectòria de les cintes.

Penja a Instagram una fotografia del teu repte etiquetant **#reptejolarartista** i **@art.santcugat**, o fes-nos-la arribar per correu electrònic a **casaaymat@santcugat.cat**.

Aquest repte ha estat ideat i redactat per Eugènia Ortiz Antoranz, fotògrafa i docent, cofundadora de la plataforma CliCme, que des de l'any 2008 es dedica a la divulgació i l'ensenyament de la fotografia com a llenguatge i com a forma de pensament, amb la col·laboració de l'equip del servei educatiu d'**art.santcugat**.

Projecte Ornitografies

Per a acomplir el seu projecte fotogràfic **Ornitografies** en **Xavier Bou** utilitza la tècnica de la **cronofotografia**, aquest és un procés de visualització del moviment a partir d'una seqüència d'imatges gravades en una sèrie d'interval·ls iguals.

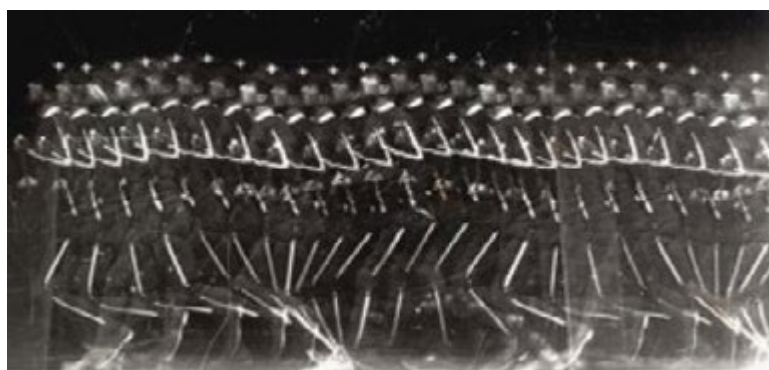
Ornitografies ©Xavier Bou

La **cronofotografia** es considera una branca de la **fotografia** desenvolupada sobretot a la fi del segle XIX, molt propera en diversos aspectes a les primeres presentacions cinematogràfiques. Els seus principals representants són: Eadweard Muybridge (1830-1904), Étienne-Jules Marey (1830-1904) i Ottomar Anschütz (1846-1907). Aquesta consisteix a fer una gran quantitat de fotografies seguides i després combinar-les totes en una.

En l'últim terç del segle XIX l'evolució dels suports fotosensibles va permetre a la fotografia generar representacions del moviment que van superar els límits perceptius de la nostra visió, revelant els secrets del dinamisme i la cinemàtica des d'una perspectiva científica.

Eadweard Muybridge
Animal Locomotion, Plate 626, 1887
 National Gallery of Art, Washington D

Étienne-Jules Marey
The Running Lion Tamer, 1886

Ottomar Anschütz
Untitled, 1884

Xavier Bou afirma que es basa constantment en l'obra d'aquests cèlebres autors per a dur a terme la seva obra. Les **Ornitografies**, però s'allunyen de la pràctica purament científica de la cronofotografia que van desenvolupar els fotògrafs del segle XIX, per a cercar també, la bellesa en la representació de les formes i trajectòries en relació amb l'entorn i l'espai que ocupen.

Ornitografies ©Xavier Bou

En la primera etapa de la realització del seu projecte, **Xavier Bou** va invertir cinc anys, va utilitzar la seva **càmera rèflex**, però no acabava de donar el resultat nítid i precís que ell cercava.

Posteriorment, per tal de perfeccionar la tècnica i les **fotografies** va fer servir **càmeres cinematogràfiques** professionals. Aquestes càmeres permetien dur a terme de 60 a 90 **fotografies** en un segon a una gran **resolució**.

Fotografia de Xavier Bou a Islàndia mentre desenvolupa el seu treball ©Xavier Bou

Cada **fotografia** acabada empra entre 200 i 600 preses de les diferents fases del vol, en funció de l'efecte desitjat, foses en una única imatge que desplega i condensa el pas del temps en harmoniosos traços, dibuixant sobre el cel abstraccions geomètriques de gran bellesa plàstica, que ens remeten al futurisme i la seva obsessió pel fet de capturar el dinamisme.

Ornitografies ©Xavier Bou

Segons l'autor a través de les **fotografies** veiem el temps, imatges que ja no són un sol retrat de la realitat, sinó que esdevenen testimoni dels instants que, per un moment, eren passats, presents i futurs alhora.

Ornitografies ©Xavier Bou

La majoria de les imatges van ser dutes a terme a Catalunya o a la zona de la península Ibèrica. No obstant això, va aprofitar els seus viatges a l'estranger com Uganda, EUA, Sud-àfrica o Islàndia, per fer **fotografies** a ocells diferents dels que solem trobar al nostre territori.

El seu treball d'**Ornitografies** ha anat evolucionant al principi, integrava més el paisatge en les seves imatges, considerant les seves imatges com a **fotografies** de la natura, on els ocells es mouen en un paisatge concret. Amb l'evolució del projecte decideix aïllar els ocells al cel com si foren dibuixos sobre un llenç, eliminant el paisatge inclús el color en moltes de les imatges per a centrar l'atenció exclusivament en la coreografia i les formes de les trajectòries dels vols dels ocells, generant unes imatges més abstractes.

Us recomanem que mireu ***Murmurations***, aquest magnífic vídeo de gran bellesa, que forma part del projecte **Ornitografies**: vimeo.com/370007362

GLOSSARI

Ornitografies — Neologisme derivat d'“ocell” i “escriptura”.

Fotografia — La fotografia és l'art i la tècnica que permet obtenir i guardar de manera permanent imatges, sobre una superfície de material sensible a la llum o en dispositius d'emmagatzematge de dades, basant-se en el principi de la càmera obscura. En la càmera obscura s'aconsegueix projectar una imatge nítida captada per una lent o un conjunt de lents sobre una superfície. Per emmagatzemar aquesta imatge les càmeres fotogràfiques utilitzaven fins fa uns anys exclusivament les pel·lícules sensibles; en canvi, ara s'empren també sensors digitals.

Cadascuna de les imatges obtingudes per aquest procediment s'anomena, per extensió, fotografia.

La paraula fotografia prové del grec i significa “dibuixar amb la llum” (de photos, llum, i graphe, escriptura).

Resolució — La resolució d'una imatge indica la quantitat de detalls que pot observar-se en aquesta. El terme és comunament utilitzat en relació amb imatges de fotografia digital, però també s'utilitza per descriure com de nítida (com antònim de granular) és una imatge de fotografia convencional (o fotografia química). Tenir major resolució es tradueix en obtenir una imatge amb més detall o qualitat visual.

Per a les imatges digitals emmagatzemades com mapa de bits, la convenció és descriure la resolució de la imatge amb dos nombres sencers, on el primer és la quantitat de columnes de píxels (quants píxels té la imatge a l'ample) i el segon és la quantitat de files de píxels (quants píxels té la imatge a la part alta).

Càmera reflex — Una càmera rèflex és una càmera fotogràfica en què la imatge recollida per l'objectiu és reflectida en un mirall per portar-la a un visor (mitjançant un pentaprisma) o, antigament, a un vidre d'enfocament, d'una manera que la imatge observada pel fotògraf sigui pràcticament idèntica a la que recollirà la pel·lícula o sensor.

Càmera cinematogràfica — És un tipus de càmera fotogràfica que pren una seqüència de fotografies en ràpida successió en una cinta de pel·lícula fotogràfica o sensor d'imatge que una vegada revelada pot ser projectada reproduint el moviment original, el resultat del qual és una pel·lícula de cinema.

En contrast amb una càmera fotogràfica, la qual captura una imatge cada vegada, la càmera cinematogràfica captura una sèrie d'imatges; cada una constitueix un fotograma. Això s'aconsegueix per mitjà d'un mecanisme intermitent. A continuació els fotogrames es reproduïxen a un projector de cinema a una velocitat determinada perquè l'ull humà pugui captar moviment.

Càmera reflex — La càmera es troba per sota dels ulls del subjecte o model, el qual queda emfatitzat, engellantit, i adquireix una dimensió psicològica major.